

Diplomová práce pojednává o historii zakládání muzeí v přírodě z pohledu kulturologie. Úvodní část práce je věnována lidovému umění, zejména jeho definici, základnímu dělení, a také jeho vztahu k umění slohovému. Velká pozornost je zde věnována i studiu lidové kultury na vědeckém základě, které vedlo k založení nového společenskovědního oboru – etnografie. Práce zmiňuje především první pokusy o systematizaci tohoto oboru, čelní představitele a jejich názory, především ale konkrétní vliv etnografie na vznik prvního muzea v přírodě. Další pozornost je zaměřena na dvě národní výstavy, které měly rozhodující význam pro zakládání budoucích skanzenů – na Jubilejní výstavu konanou v roce 1891 a Národopisnou výstavu československou uspořádanou v roce 1895. Nedílnou součástí práce je i zmínka o založení prvního muzea v přírodě na světě - Skansenu ve Stockholmu. Dále navazuje rozsáhlá část o založení prvního českého muzea v přírodě v Rožnově pod Radhoštěm a následně chronologický přehled vzniku ostatních skanzenů až do současnosti. V samotném závěru práce je zhodnocen význam muzeí v přírodě pro naši kulturu a seznamování se s kulturním dědictvím naší země.

Cílem této práce bylo maximálně využít kulturologického přístupu ke zpracování daného tématu, neboť veškeré poznatky zde uvedené byly čerpány z celé řady oborů, které velice úzce souvisí s teorií kultury a umění: z etnografie, muzeologie, umění, historie, kulturní ekologie, architektury, sociologie aj.